

# Müntzings triumf

## Nu är glassföretaget åter en del av familjetraditionen

### SÄVEDALEN

Tre i sekunden. Dygnet runt, året om. Så många glassar produceras i glassfabriken i Sävedalen, utanför Göteborg.

Det är ett långt steg från köket i Örebro, där pappa Müntzing rörde ihop sex liter för att sälja på stan.

– Det känns bra att äga Triumfglass igen, säger Anders Müntzing.

Han är den äldsta av grundaren Arne Müntzings söner, och från början av februari i år äger han åter glassfabriken och varumärket. Dessförinnan var företaget i norsk ägo, då Diplom-Is köpte samtliga aktier 2005.

Anders har därmed varit borta i fem år från den glassfabrik pappan startade och nu uppdaterar han sig om vad som hänt under hans frånvaro.

Men i grunden är det mesta sig likt. Glass tillverkas fortfarande på samma sätt och ingredienserna är desamma nu som de "alltid" varit: Socker, mjölkpulver och fett.

### Vaniljdöft

I tillverkningshallen ligger en fond av vaniljdöft och ett rytmiskt dunk av maskiner dominerar ljudbilden. Glasstillverkningen är helt mekaniserad och sker på flera linor samtidigt.

På en tillverkas storsäljaren Gammaldags vanilj. Den färskas glassen pressas ner i en tvåliters plastlåda. Med tunna ståltrådar klipps glassen av när förpackningen är full och en ny tom tar dess plats.

Lars-Gunnar Olsson övervakar processen, han har 13 år i företaget. Därmed har han arbetat såväl under tiden när de fyra bröderna Müntzing ägde fabriken som under Diplom-Is-tiden. Och nu är det åter en Müntzing som står som ägare.

Någon större skillnad i arbetet har det inte inneburit för hans del, men han ser positivt på att företaget åter är i svensk ägo.

– Jag tror inte att det var så bra med namnet. Is fungerar ju inte så bra i Sverige, säger han.



Pappa Arne Müntzing, grundare av Triumfglass, visar stolt upp Nyfikenstrutar tillverkade i den då nybyggda fabriken i Sävedalen i mitten av 70-talet. Glassen tillverkas än i dag på samma ställe.

Det är en synpunkt som även delas av Anders Müntzing, som iklädd vit skyddsrock och keps guidar runt i fabriken.

– Jag tror att det är en av anledningarna till att Diplom-Is inte lyckades så bra i Sverige. De hantlade varumärket fel. Triumfglass var ett inarbetat varumärke som de tog bort.

Anledningen till att Diplom-Is tog över Triumfglass var att Anders och hans tre bröder, som alla ägde 25 procent var, inte var överens om vilken väg man skulle ta med företaget. Till slut blev det enklare att sälja och dela på pengarna.

– Det kändes lite tungt faktiskt, säger Anders, som är äldst i brödraskaran, och fortsätter:

– I början fanns inga planer på att köpa tillbaka företaget. Då tänkte jag trappa ner, kanske bosätta mig utomlands.

### Köpte tillbaka

Men helt kunde han inte lämna glassbranschen, som han bokstavigt talat vuxit upp i, utan drev under några år glasskaféer i Göteborg.

Snart märkte han att det gick dåligt för Diplom-Is, som vid det här

### GLÄDJEFYLLT

**"Vi jobbar med glass, vi behöver ha en positiv inställning."**

Anders Müntzing, glassfabrikör.

laget ersatt Triumfs logotyp med sin egen och tanken på att köpa tillbaka familjens företag föddes.

I januari i fjol ringde han till ägarna i Norge och frågade om han fick köpa. Svaret blev nej, men de bad honom återkomma. I augusti frågade han igen och därmed startade processen som avslutades i februari, då han återinträdde som vd.

– Det var skönt. Nu ska jag bygga på 65 års tradition och kvalitet.

### Vispade glass

I hallen i företagets kontorsavdelning hänger ett stort fotografi. Svartvitt, med en man som säljer glass från en vagn. Anders pappa Arne Müntzing, som startade Triumfglass 1946.

Fast hans historia som glasstillverkare började redan 15 år tidigare, då den unge Arne vispade ihop glass i mammas kök i Örebro.

– På den tiden hade han inte råd att gå i skolan. Han sålde en massa saker, som tidningar och frukt. På somrarna sålde han glass, berättar Anders.

Även den nygamle v.d:n började sin bana som glassförsäljare. Som 10–12-åring gick han med låda på magen och sålde glass på Nässets badplats i Askim. En Storstrut, den glass i Triumfsortimentet som är äldst, kostade då en krona, minns han.

På 70-talet utbildade han sig på Handels, men en brand i fabriken

fick honom att hoppa av studierna med ett år kvar och i stället ägna sig på heltid åt glasstillverkning.

### Robot

I fabriken hjärta snurrar en stor trumma. I tät och raka rader finns avlånga hål, som fylls med flytande glassmix. En robot hämtar glassspinnar från ett magasin som rymmer tusentals pinnar och trycker ned dem i glassarna innan de snurrar vidare.

Frysprocessen pågår samtidigt som glasstrumman snurrar och när den har fullföljt sin cykel kläs glassarna i papper och släpps ner på ett band. De paketeras i lådor som rullar iväg på ännu ett band, mot lagret.

På flera håll i lokalen står blåa rullecontainrar. Smält glass rinner långsamt ner för kanterna för att samlas i en smetig sörja på botten. Här hamnar den glass som kasserar under tillverkningen.

De anställda får äta hur mycket glass de vill och det är egentligen bara att sträcka ut handen och plocka till sig en aldeles nyttillverkad glass. Men under TTELA:s besök är det ingen av de anställda som tar för sig.

– Nu åter jag inte så mycket längre, men i början ..., berättar Lars-Gunnar Olsson.

### Tröttnar man inte på glass?

– Nej. Gillar man glass så gör man inte det, skrattar han.

För Anders Müntzing är det självklart att anställda ska få äta glassen de gör. Han vill också skapa en vi-känsla i företaget genom gemensamma aktiviteter, som värfester.

– Det är viktigt att alla medarbetare mår bra. Vi jobbar med glass, vi behöver ha en positiv inställning.



Glassmixen hålls i formar i en stor roterande trumma. Under trumman varv fryses glassen, förses med pinne och slutligen omslagspapper.



Chokladdoppade glassar torkas och snurrar vidare. Processen övervakas så att inget går fel. Misslyckade glassar kasseras.



Glosspapper på rulle. Allting är helt automatiserat. Maskinen viker, skär och limmar ihop omslagspappret kring glassen.



En robot lägger glasspinnarna på rad och sätter dem sedan på plats i glassarna. Glasspinnar tillverkas av bok, eftersom det är ett träslag som inte ger smak.



De färdiga glassarna läggs i lådor, ett moment som görs för hand, innan de rullar vidare mot lagret och därefter affärernas kyldiskar.

TEXT  
**ANDREAS ENGBLOM**  
0520-42 26 00



FOTO  
**ROGER LÄRK**  
0520-42 26 31



1958 byggs en ny fabrik i Sävedalen, där tillverkningen har skett sedan dess.

1982 dör Triumfglass grundare Arne Müntzing, 64 år gammal.

2010 köper Anders Müntzing tillbaka Triumfglass och det ursprungliga namnet återtas. Samarbetet med Diplom-Is fortsätter dock.

Företaget bildas 1946 på Allmänna vägen i Göteborg.

1973 brinner den delar av den gamla fabriken. Produktionen räddas dock. Två år senare byggs en ny fabrik.

2003 köper Diplom-Is 50 procent av aktierna i Triumfglass AB. Två år senare köps företaget upp helt av Diplom-Is, vilket också blir företagets nya namn i Sverige.